

[Jørgen Andersen.]

gørelse, og jeg må derfor forbeholde mig min stilling over for ændringsforslaget.

I henseende til spørgsmålet om Hobro må jeg henvise til, hvad nylig er nævnt herfra: det byrådsflertal, som er åbenbart fra Hobro kommune, et byrådsflertal, som al sandsynlighed taler for også har befolkningstallet bag sig. Når samtlige borgmestre i Randers amt udtaler sig på samme linje, når Randerspressen dækker en væsentlig læserkreds i Hobro, sandsynligvis de fleste, når Randers Amtsavis fredag den 7. i denne måned skriver i en artikel med overskriften „Et amputeret amt“:

„Man amputerer simpelt hen tanken om det østjyske kraftcenter, der skulle kunne danne modvægt over for hovedstaden og tilsvarende store områder. Det amtsbillede, der vil aftegne sig, hvis denne beslutning tages, er et ganske andet, end fortalerne for den østjyske løsning gik ind for. Det er altså en ny situation, som man på forhånd må være uhyre skeptisk over for.“

så deler jeg den opfattelse, der er kommet til udtryk her; jeg er yderst betænkelig ved det ændringsforslag, som foreligger.

Det, jeg har nævnt, burde egentlig være tilstrækkeligt til at underbygge det, men samtidig iagttager man, at afstanden fra det nordjyske amt til Randers by efter forslaget kun udgør 12 km, og derfor vil man opleve, at der bliver befolkningskredse i den sydlige del af det nordlige amt, der vil komme til at stå uforstående over for, at de i sygdomstilfælde, og når de har ærinde på amtskontorerne i Ålborg, må køre mere end 50 km, mens de kun har 12-15 km til Randers.

Jeg minder om, at man i kommunen Hjortshøj-Egå 8 km nord for Århus igennem 150 år har haft det problem. Jeg minder om, at det igennem disse 150 år altid har været en irritation for kommunens borgere, at man skulle køre 40 km til Randers, når det drejede sig om sygehusbesøg og officielle ærinde, mens man kun havde 8 km til Århus. Dette forhold bliver nu rettet, og jeg tror, at det er til udelt glæde i hele kommunens befolkning og også i nabokommunerne, men også hos udvalget, der nu har ændret det. Hvad der end kommer til at ske med de store århusianske kommuner, så føler jeg mig overbevist om, at Hjortshøj-

Egå kommune vil bestå ud i fremtiden som en naturlig forstad til Århus. Det er rettet, her har man gjort gammel skade god igen.

Samtidig stiler man imidlertid efter at gå hen og gøre nøjagtig den samme fejl et lille stykke nord for Randers; det advarer jeg imod, og derfor vil jeg anbefale, at man sikrer, at Hobro bevarer sin tilknytning mod syd.

Aksel Larsen: Jeg vil ikke undlade ved denne lejlighed at udtrykke min betænkelighed i anledning af, at man vil opretholde en amtsinddeling af Danmark med så mange amter. Jeg tror, det havde været bedst, om man med det samme havde taget et længere skridt og var gået ned til et rimeligt antal amter, f. eks., som det har været nævnt, 8, og havde stræbt efter at gøre dem så nogenlunde lige store — dels hvad areal angår, dels hvad befolkningen angår — som det overhovedet var muligt.

Jeg må samtidig sige, at hvis man standser ved en amtsinddeling som den, der ser ud til at komme ud af dette, så får vi landet inddelt i amter af yderst forskellig udstrækning og med yderst forskelligt befolkningstal, og det er i hvert fald galt. Der kunne anføres mange argumenter for, hvor galt det er, det skal jeg undlade, men jeg vil dog lige have lov til at gøre opmærksom på, at jeg med interesse afventer, hvorledes man vil finde ud af at lave en anvendelig valglov i dette land, hvis den stadig væk skal være en valglov med forholdstalsvalg med sikring af ligelig repræsentation, og hvad dertil hører, uden at forfordele de nye svage amter i forhold til de nye store amter.

Dernæst vil jeg understrege, at jeg anser det for pinegalt, som det også er sagt i hr. Krog Hansens mindretalsbetænkning og i vor ordførers tale, om end de ikke just brugte dette ord, at man ikke vil principbeslutte en fornuftig ordning for hovedstadsområdet. Jeg spørger, hvor længe man forestiller sig at den nuværende håbløse ordning skal vedvare, og jeg spørger: hvor længe vil minister og folketing sætte hensynet til lokale kommuneinteresser, til lokale partifællers opfattelser og til bureaukratiets trivsel over hensynet til saglighed, sund fornuft og til befolkningens, samfundets og erhvervslivets tarv i hovedstadsområdet?

Når dette i almindelighed er sagt — og det